

הרב שאר-ישוב כהן Rabbi Shear Yashub Cohen

בס"ד ט"ז אייר ה'תשע"ב, פעה"ק חיפה.

לכבוד
הרב החכם השלם מוה"ר עמיחי כנרתי שליט"א
ישוב איתמר

השלום והברכה,

ראשית אבקש סליחתו על עיכוב תשובתי ודברי ברכותי ותודתי לכם על החוברת "הראי"ה ודבר-אברהם" ששלחתם לי עוד בסוף חודש אדר. התעכבתי גם מרוב טרדותי וגם מפני טעמי בריאות, ירפאני ה'. אבל, ב"ה עברתי כעת על החוברת ונהניתי מאד. יישר כחכם גם על תולדות גדולי עולם אור ישראל וקדושו מרן אור ישראל וקדשו הראי"ה הכהן קוק זיע"א ועמיתו רבה של קובנה הגאון הרב אברהם דב כהנא שפירא זצ"ל – הכהנים הגדולים. ככהן מיוחס, וכמי שגדל מילדותו בבית מרן הרב הראי"ה זצ"ל – שמחתי על החוברת ועל תכנה. יישר כחכם.

בקשר לדברי הגרא"ד כהנא-שפירא זצ"ל "השלום ואחדות האומה הוא עמוד התיכון לבית ישראל", אזכיר, כי אבי מורי הרב הנזיר זצ"ל ומו"ר הרצ"י הכהן קוק זצ"ל, היו מדברים תמיד על ענין האחוה והאחדות, ביחוד לגבי ירושלים "עיר שעושה את כל ישראל חברים". כך קיבלו מבית אביהם ורבים הכהן הגדול זיע"א – ומפורסמת האמרה על בית שני" שלא חרב אלא מפני שנאת חינום" והבית השלישי לא יבנה אלא על ידי "אהבת חינום" – והלא "אהבה ואחוה" מלים נרדפות הן – כמטבע טבעו חכמים בברכת הנישואין "אשר ברא וכו' אהבה ואחוה ושלום ורעות".

לולא דמספינא הייתי מוסיף שראשיתה של תכונת האיחוד הזאת היא בירושלים, בהר – המוריה, אצל אברהם אבינו ע"ה, ויצחק אבינו ע"ה, עליהם נאמר פעמיים בפרשת העקדה "וילכו שניהם יחדיו" – ואפילו לגבי "נעריו" של אברהם אבינו ע"ה נאמר שם "וישב אברהם אל נעריו ויקומו וילכו יחדיו" – ובאמת, הלא זו תכונת המלאכים עליהם נאמר "כתר יתנו לך ה' אלקינו מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל" קבוצי מטה, יחד, קדושה לך ישלשו.

יִישַׁר כַּחכֶּם עַל הַחֹמֶר הַרֵב שֶׁקִּיבְצַתֶּם וְסִדְרַתֶּם עַל הַכֹּהֲנִים הַגְּדֹלִים זִיע"א וּבֵאֵמַת עֲבוֹדַתְכֶם בְּקֹדֶשׁ הִיא "חֹכְמָה" וְלֹא רֵק "מְלֹאכָה", וּבֹדְאֵי תַעֲמֹד לָכֶם וְלֹאֲשֶׁר לָכֶם זְכוּתֶם הַגְּדֹלָה, וְתִגַּן עֲלֵיכֶם, וּבִיחֹד עַל אַחִינוּ יוֹשְׁבֵי "אֵיתֶמֶר", הַמְקִיִּימִים מִצֹּת יִשִּׁיבַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁשֶׁקֻּלָה כִּנְגַד כָּל הַמִּצְוֹת, בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ.

וּבַעֲמַדְנוּ בִּימֵי סְפִירַת הָעוֹמֵר, אֹדָה עַל הַנִּסְפָּח בַּעֲנִין "סְפִירַת הָעוֹמֵר שֶׁמְסוֹפֵק בְּמִנִּין", שֶׁהֵבִיא כֶּת"ר בְּקִצְרָה, מ"ש שְׁנֵי הַכֹּהֲנִים הַגְּדֹלִים זִיע"א, אַעִיר כִּי לַעֲנ"ד לְפִי הַדְּעָה שֶׁל רֹב הַפּוֹסְקִים שֶׁסְּפִירַת הָעוֹמֵר בְּזֶה"ז דְּרַבְּנָן, לְכַאוֹרָה, יֵשׁ לְדוֹן לְקוּלָּא בְּסְפִירָה, אִמְנָם לֹא בְּלִשׁוֹן מְסוֹפְקָת, וְאוּלַי לְכַךְ נִתְכַּוֵּן גַּם הַדְּבָרִי אֲבֵרָה־ם בַּעֲנִין הַבְּנֵת הַלֵּב, וְהַדְּבָרִים טְעוּנִים בְּרוּר וְעִיּוֹן רַב, וְאִכְמ"ל.

יְהִי רְצוֹן שְׁנִזְכָּה בְּמַהֲרָה לְבִנֵּי הַמִּקְדָּשׁ וְלִסְפִירָה שְׁלֵמָה מְבוֹרַכַת הַמַּחְבֵּרֶת בֵּין הָעוֹמֵר לְשֵׁתֵי הַלֶּחֶם – כְּמוֹ שֶׁאֵנּוּ אוֹמְרִים מִיַּד אַחֲרֵי הַסְּפִירָה בְּכָל-יוֹם "הַרְחַמֵּן הוּא יַחְזִיר לָנוּ עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָמָה בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ אִמֵּן".

תְּתַבְּרַכּוּ מִן הַשָּׁמַיִם עַל זִכּוּי הַרְבִּים

בִּידִידוֹת וּבַהֲקוֹרָה,

הַרֵב שְׁאֵר-יִשׁוּב כֹּהֵן

הַחֹפְעִיָּה"ק חִיפָה ת"ו